

„samtlige fjoreplygtige Landboere“, saa er Udtrykket ikke noiagtigt; men det ansees haevet over Tvivl, at ved „Landboere“ er meent Hartfornseiere, saaat Kjøbstædboere, der eie Hartforn, ligeledes ere tilfigtede.

Uden her at gaae ind paa de ældre Forhold, skjønnes det ikke rettere, end at Ansættelsen til Kjørfler i Dmgangen ubetinget maa knyttes til Hartfornet, naar man skal have en fast Maalestof og undgaae Besværinger over Vilkaarlighed og Forurettelser.

ad § 18.

Ved denne Deel af Lovforslaget har Udvalget Intet at erindre.

ad § 19.

Naar der i første Afsnit af denne Paragraph omtales „passende Godtgjørelse“, ansees det for en Selvfølge, at denne Godtgjørelse, naar Parterne ikke derom kunne forenes, bliver at ansætte ved uwillige Mands Skjon under billigt Hensyn til Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde. Forøvrigt have vi Intet ved Paragraphens Indhold at bemærke, uden at dens sidste Punktum, der burde været et særskilt Afsnit, ligesaavel refererer sig til dens første som til dens andet Punktum.

ad § 20.

De, der efter de hidtil gjældende Lovbud ere forpligtede til at holde Brandredskaber, have et retfærdigt Krav paa, at ogsaa i dette Forhold Lighed snarest muligt indføres, saa at ikke nogle Eiendomme, ved Siden af at miste deres Forrettigheder, beholde Forpligtelser, hvis Opfyldelse er magtpaaliggende for mange Andre, som ikke dertil bidrage.

Et Lovforslag herom maa saaledes ventes forelagt med det Første.

ad § 21 og § 22.

Imod disse Paragrapher har Udvalget Intet at indvende.

Ibet vi sluttelig finde Anledning til at udtale vor Beslagelse over, at en Lov, hvis Udgivelse uden Henstand vi ansee for at være af stor Bigtighed, er indkommen til Landstthinget saa silde, at dette let kan have en uheldig Indflydelse paa Behandlingen: indstiller Udvalget, deels med Genstemmighed, og deels ved sin Majoritet:

At det ærede Landstthing vedtager det foreliggende Forslag til Lov om Udjevning af Forskellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartforn m. v.

Udvalget: (Blekingberg) Da Udvalget i den Betænkning, der foreligger Thinget, har udtalt sig udførligt, navnlig om Sagens Hovedopgave, er det kun saa Bemærkninger, jeg skal knytte til den afgivne Betænkning. Det har vistnok været Tilfældet med ethvert Medlem i Thinget, som det har været Tilfældet med alle Medlemmerne af Udvalget, at den særegne Vanskelighed ved den foreliggende Sag har i høi Grad paatrængt sig ham. Paa den ene Side staaer det store Antal af smaa og store privilegeret Hartforns Eiere, der paabe- raabe sig, at de under Lovens Garanti have tilforhandlet sig deres Eiendomme, saaledes som de nu eie dem, og have betalt deres Eiendomme i Forhold dertil, og at det følgelig er et Indgrib i deres lovlige Ret, naar man fratager dem Herligheder og Friheder, som ere væsentlige Bestaendigheder ved dem, og have havt Indflydelse paa det Vederlag, som de have erlagt for dem. Paa den anden Side staaer den store Klasse af uprivilegerede Hartfornsbrugere, som gjøre gjældende, at det er en unaturlig Forskjel, der saaledes fra gammel Tid, fra en Tid, man kalder Privilegeringens Tid, har gjort sig gjældende i Lovgivningen, at Lovgivningen har Naadighed over denne Gjensand, at det er urigtigt, naar det saaledes har bestaaet i saa lang Tid, og at dersom man vil give fuldstændigt Vederlag for Aflysningen af disse Forrettigheder, vil det være det samme, som, saa at sige, at forevige den. Det er i Sandhed hverken noget let eller behageligt Hver at skulle mægle mellem Ansø- ser, der staae saa skarpt mod hinanden, og som have grebet de forskjellige Dele af Folket. Imidlertid, det er nu engang Thingenes Pligt, at de skulle gaae ind paa Løsningen af denne Opgave, og det har idetmindste været Tilfældet med alle Medlemmer af Udvalget, at vi have anset det paatrængende nødvendigt, at denne Forskjel hæves. Vi have troet dette nødvendigt for at sikke Fred og Ro i Landet, for at hindre, at en